

III. Misterium Kościoła

770 Kościół jest w historii, ale równocześnie ją przekracza. Jedyne "oczami wiary" ¹⁶¹ można w jego rzeczywistości widzialnej dostrzec również rzeczywistość duchową, będącą nośnikiem życia Bożego.

Kościół - równocześnie widzialny i duchowy

771 "Chrystus, jedyny Pośrednik, ustanowił tu na ziemi swój Kościół święty, wspólnotę wiary, nadziei i miłości, jako organizm widzialny; nieustannie go podtrzymuje i przez niego rozlewa na wszystkich prawdę i łaskę". Kościół jest równocześnie:

- "społecznością wyposażoną w strukturę hierarchiczną i Mistycznym Ciałem Chrystusa;
- zgromadzeniem widzialnym i wspólnotą duchową;
- Kościołem ziemskim i Kościołem obdarowanym już dobrami niebieskimi".

Te wymiary "tworzą jedną rzeczywistość złożoną, która zrasta się z pierwiastka Boskiego i ludzkiego" ¹⁶².

Do istoty Kościoła należy to, że "jest on... ludzki i jednocześnie Boski, widzialny i wyposażony w dobra niewidzialne, żarliwy w działaniu i oddany kontemplacji, obecny w świecie, a jednak pielgrzymujący. Wszystkie te właściwości posiada w taki mianowicie sposób, że to, co ludzkie, jest podporządkowane Bożemu i skierowane do Bożego, widzialne do niewidzialnego, życie czynne do kontemplacji, a to, co doczesne - do miasta przyszłego, którego szukamy" ¹⁶³.

O pokoro! O wzniosłości! Namiocie Kedaru i sanktuarium Boga; mieszkanie ziemskie, królewski zamek; domu z gliny i królewska komnata; śmiertelne ciało i świątynia światła; w końcu, przedmiocie pogardy dla pysznych i oblubienico Chrystusa! Smagła jesteś, ale piękna, córo jerozolimska; a chociaż zmęczenie i boleść długiego wygnania czynią cię wybladłą, to jednak zdoła cię wdzięk niebieski ¹⁶⁴.

Kościół - misterium zjednoczenia ludzi z Bogiem

772 Chrystus wypełnia i objawia w Kościele swoją własną tajemnicę jako cel zamysłu Bożego: "Wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie" (Ef 1, 10). 518 Św. Paweł nazywa "wielką tajemnicą" (Ef 5, 32) oblubienicze zjednoczenie Chrystusa z Kościołem. Ponieważ Kościół jest zjednoczony z Chrystusem jako swoim Oblubieńcem ¹⁶⁵, także on sam staje się tajemnicą ¹⁶⁶. Kontemplując w nim tę tajemnicę, św. Paweł pisze: "Chrystus pośród was - nadzieja chwały" (Kol 1, 27).

773 Taka komunika ludzi z Bogiem w Kościele przez miłość, która "nigdy nie ustaje" (1 Kor 13, 8), jest celem, do którego dąży to wszystko, co jest w nim środkiem sakramentalnym, związanym z tym światem, którego przeznaczeniem jest przeminięcie ¹⁶⁷. "Cała jego struktura jest całkowicie podporządkowana świętości członków Chrystusa. Świętość mierzy się według <<wielkiej tajemnicy>>, w której Oblubienica odpowiada darem miłości na dar Oblubieńca" ¹⁶⁸. Maryja wyprzedza nas wszystkich "na drodze do świętości", która jest tajemnicą Kościoła jako Oblubienicy bez "skazy czy zmarszczki" (Ef 5, 27). Z tego powodu "wymiar maryjny Kościoła wyprzedza jego wymiar Piotrowy" ¹⁶⁹.

Kościół - powszechny sakrament zbawienia

774 Greckie słowo *mysterion* zostało przetłumaczone na język łaciński za pomocą dwóch pojęć: *mysterium* i *sacramentum*. W późniejszej interpretacji pojęcie *sacramentum* wyraża

precyzyjniej widzialny znak ukrytej rzeczywistości zbawienia, wskazywanej przez pojęcie *mysterium* - tajemnica. W tym sensie sam Chrystus jest "Tajemnicą (Misterium) zbawienia": *Non est enim aliud Dei mysterium, nisi Christus* - "Nie ma innej Tajemnicy Boga niż Chrystus" ¹⁷⁰. Zbawczym dziełem Jego świętego i uświęcającego człowieczeństwa jest sakrament zbawienia, który ujawnia się i działa w sakramentach Kościoła (są one nazywane przez Kościoły wschodnie także "świętymi misteriami"). Siedem sakramentów to znaki i narzędzia, za pośrednictwem których Duch Święty rozlewa łaskę Chrystusa-Głowy, w Kościele, który jest Jego Ciałem. Kościół posiada więc i rozdziela łaskę niewidzialną, którą oznacza. Właśnie w tym analogicznym sensie jest nazywany "sakramentem".

775 "Kościół jest w Chrystusie jakby sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego" ¹⁷¹. Bycie sakramentem *wewnętrznego zjednoczenia ludzi z Bogiem* jest pierwszym celem Kościoła. Ponieważ komunია między ludźmi opiera się na zjednoczeniu z Bogiem, Kościół jest także sakramentem *jedności rodzaju ludzkiego*. Taka jedność jest już w nim zapoczątkowana, ponieważ gromadzi on ludzi "z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków" (Ap 7, 9); Kościół jest równocześnie "znakiem i narzędziem" pełnej realizacji tej jedności, która musi się jeszcze wypełnić.

776 Jako sakrament Kościół jest narzędziem Chrystusa. W Jego rękach jest "narzędziem Odkupienia wszystkich" ¹⁷², "powszechnym sakramentem zbawienia" ¹⁷³, przez który Chrystus "ukazuje i zarazem realizuje tajemnicę miłości Boga do człowieka" ¹⁷⁴. Kościół "jest widzialnym planem miłości Boga do człowieka" ¹⁷⁵, planem, który pragnie, "aby cały rodzaj ludzki utworzył jeden Lud Boży, zróśł się w jedno Ciało Chrystusa i scalił się w budowie jednej świątyni Ducha Świętego" ¹⁷⁶.

Źródło: <http://www.katechizm.opoka.org.pl/kkkI-2-3.htm#o13kkkI-2-3>